

Hlavnými cieľmi tejto krátkodobej, (pôvodne na 5 dní plánovanej) zahraničnej cesty charakteru VhT (ZhC) boli (v súlade so Štatútom ZhC) vrcholy zaradené do plnenia podmienok odznaku AVEK ležiace v pohoriach Julské + Kamnické Alpy (SLO) a Karavanky (A / SLO).

Cestu pripravil, organizačne zabezpečil a viedol M. Petrínek.

Termín cesty bol volený s ohľadom na deň prac. voľna v SR, aby si účastníci cesty ušetrili deň dovolenky.

Hlavným cieľom cesty bola v Julských Alpách ležiaca najvyššia hora Slovinska, TRIGLAV 2864m. Triglav bol našim úspešne zdolaným cieľom niekoľkokrát už aj v minulosti. Väčšina uvažovala najmä s výstupom naň cez Plemenice zaistenou Bambergovou cestou (C/D). Vzhľadom na varovanie meteorológov zo stanice na Kredarici (ležiacej bezprostredne vedľa Triglavu) na sme od výstupu upustili, druhý deň ukázal, že sme spravili dobre. Usalašili sme sa v izbách Aljaževho dome za 11€ / osoba na preukaz OEAV, bez neho za 21 € / osobu. Jedna skupina sa vydala večer prenocovať do v Bivaku pod Luknjo s tým, že ráno sa pokúsia aspoň o výstup na STENAR. Ráno však i oni zostúpili ku minibusu. Zostalo teda pod Triglavom iba pri prechádzke ku pamätníku z obrovskou skobou a karabínou. Pre krajne nepriaznivé počasie sa nevykonala ani výstup na druhý najvyšší vrchol Julských Alp, Škraticu 2740m. V Julských Alpách sme sa uspokojili s výstupom na majestátny ŠPIK 2472m. Prečo ho uprednostnili všetci ako svoj cieľ pred výstupom na Prisojnik s magickými oknami 2447m ? Asi to bol pohľad na Špic z údolia Sávy Dolinky (od Gozd Martuljek), odkiaľ sa javí ako nedostupná, do neba sa týčiaca kamenná pyramída. Dostal dokonca prednosť aj pred národnou horou Slovincov, Jalovcom 2645m, na ktorý z doliny Planica sa nevydal nik. V Planici sme však nocovali - areál letov na lyžiach sa rapídne rozširuje.

Druhým najvyšším pohorím boli Kamnické (Savinjské) Alpy. Maximalistickým cieľom bolo zdolať ich tri najvyššie vrcholy: Jezersku Kočnu 2540m, Skutu 2503m, minimálne však najvyšší, 2558m vysoký GRINTOVEC (všetko cesty obtiažnosti B/C). Doznievajúce mizerné počasie nám naše ambície neumožnilo uskutočniť. Pôvodne sme mali nocovať / bivakovať na Českej koči. Nikomu sa však podvečer hore „nechcelo“. A tak sme sa uspokojili na druhý deň aspoň s okruhom od Planšarskeho jezera cez Česku koču, Koču na Ledinach. Konštatovali sme s potešením, že oblasť sa rozšírila o novú chatu neďaleko údolných staníc nákladných lanoviek k týmto chatám. Pretože sme boli prakticky jedinými návštevníkmi a konzumentami „gostilny“ pri Planšarskom jezere, po záverečnej sme sa usalašili (po súhlase personálu) na jej zastrešenej terase

Tretím pohorím bolo hraničné pohorie Karavanky a cieľom výstup na jeho najvyšší vrchol HOCHSTUL 2236m zaistenou cestou od severu, z rakúskej strany. Výstup bol zaujímavý, strednej obtiažnosti (B/C) a trval nám po precestovanej noci dlhšie, než je písané. Zostup na slovinskú stranu sme vykonali v dvoch skupinách. Jedna smerom na východ (stihli vystúpiť aj na tvarovo najkrajší „kopec“ pohoria – VRTAČA 2184m a ďalej okolo Koče na Zelenici ku tunelu ústiaceho do osady Podljubelj. Druhá skupina zostúpila cez chatu Valvasorjev dom do osady Žirovnica.

Možno konštatovať, že i keď sa cesta o deň na základe všeobecného súhlasu zúčastnených skrátila o jeden deň, a program podarilo splniť iba na polovicu, cesta splnila svoje poslanie, čo konštatovali všetci jej účastníci, a vyjadrili prianie cesty v blízkej budúcnosti zopakovať

Z predbežne prihlásených 18 uchádzačov sa nakoniec konečný počet účastníkov „scvrkol“ na týchto 11-tich: Demovič M., Kalma J., Kedrová M., Nezbedová Z., Moravčík K., Mrázik K., Petrínek M., Ronc M., Sedmák J., Sočúvka V., Sventek M.

Cesta sa vykonala 14 miestnym MINIBusom, a merala 1250 km

Nik neutrpel žiadny úraz a nik nemal ani žiadne zdravotné problémy, ktoré by si boli vyžadovali zmenu programu. ■-pc-

